

DR. JACQUES BOULET

HOMEOPATIA PENTRU COPII

- PATOLOGIE
- SIMPTOME
- POSOLOGIE
- TRATAMENT

CUPRINS

INTRODUCERE	7
HOMEOPATIA PE SCURT	11
RĂSPUNSURI LA TOATE ÎNTREBĂRILE	15
DE LA A LA Z	19
INDEX GENERAL	155
INDEXUL MEDICAMENTELOR	157

INTRODUCERE

În calitate de medic de familie de peste 30 de ani, am avut ocazia să verific adevărul învățaturii maeștrilor mei. Cei de la facultate, care mi-au transmis importanța observației bine făcute, bazată pe studiul minuțios și obiectiv al simptomelor și pe ascultarea atentă a pacienților. Cei de la școala de homeopatie, care m-au făcut să descopăr marea eficiență a medicamentelor homeopatice. În practica de zi cu zi, m-am convins că aceste două învățături sunt inseparabile.

Într-adevăr, nu există nici diagnostic, nici prescripție bine adaptate fără o practică clinică exigentă. În același timp, pentru un diagnostic bun și o terapie bună, nu este de ajuns simpla observare sau vindecare a unui simptom, căci fiecare caz este, dacă nu unic, cel puțin abordabil într-un mod unic.

DE CE HOMEOPATIA?

Mai bine de o treime din pacienții mei sunt copii, aduși de părinții lor, aflați în căutarea unei terapii eficiente și lipsite de efecte secundare. Familiile vin la consultație mai ales pentru probleme care par de nerezolvat. Un teren alergic, cu pusee de eczemă sau de astm, ori ambele, rinofaringite sau otite recidivante, tulburări de somn, de comportament, tulburări digestive cronice.

Toți acești părinți continuă să țină legătura cu medicul lor sau cu pediaterul copiilor și nu au idei preconcepute îm-

potriva medicinei sau a medicamentelor alocate. Recidivarea bolilor sau caracterul lor trenant, conștientizarea faptului că deseori tratamentele vindecă doar simptomele (sau uneori nici măcar pe acestea) și că nu țin cont de terenul specific al copilului lor îi fac să încerce altceva. Rezultatele obținute în cazul acestor boli i-au convins de importanța medicamentelor homeopatice și i-au încurajat să le și folosească pentru toate afecțiunile curente ale copiilor lor.

Pentru ei și toți cei care au urmat același drum scriu această carte, pentru a-i ajuta să-și trateze copiii ori de câte ori e posibil sau până când reușesc să ajungă la medic, ale cărui prescripții le vor putea înțelege mai bine.

UNA SE ZICE ȘI ALTA SE-NȚELEGE

Deoarece sunt și tatăl a patru copii, am simțit personal că de cealaltă parte a ușii cabinetului medical lucrurile nu sunt la fel de simple ca în timpul consultației. Dintr-odată, cuvintele capătă sensuri diferite. Ceea ce, în timpul consultației, este calificat drept „nimic grav“, de pildă faptul că un copil are dificultăți la adormire, devine uneori foarte greu de îndurat acasă. O otită medie acută nocturnă poate fi ea benignă și nesemnificativă pentru medic, dar nu și pentru copil și părinții lui.

Toată lumea a auzit măcar o dată aceste sfaturi clasice:

☛ „Dacă nu se ameliorează într-o zi-două, trebuie să reveniți la consultație.“ Bine, dar revenim peste una, două sau trei zile? Ce anume pot considera ca fiind o ameliorare?

☛ „Nu vă faceți griji, e ceva viral, o să se vindece foarte repede.“ Bine, dar până una-alta copilul are 39°C temperatură și de-abia se ține pe picioare.

☛ „Aplicați totuși un pic de cremă cu cortizon dacă eczema e urâtă...” Câtă cremă? Câte zile?

☛ „Dacă nu se simte mai bine, îi vom administra antibiotice.“ Dar când și cum să știi asta?

Sfaturile medicului nu sunt niciodată destul de precise:

☛ „Nu-i nimic, dați-i un pic de Belladonna.“ Bine, dar în ce diluție? Câte granule? Cât timp?

☛ „Când scurgerea devine mai vâscoasă, dați-i mai bine Kalium bichromicum 9CH.“ Ce-i aia „mai vâscoasă“? Cât timp trebuie să aștept? Și cu celălalt medicament ce fac?

Toate aceste întrebări, la care se adaugă necunoașterea indicațiilor medicamentelor homeopatice și lipsa prospectului, pun la îndoială eficacitatea unei metode și duc la răspunsuri negative: „Nu merge“ sau „Nu cred în așa ceva“. Adesea, în astfel de împrejurări, o persoană apropiată, sceptică în ce privește homeopatia, răsuflă ușurat în rană, decretând sus și tare: „Pierzi vremea,

trebuie să fii mai eficient, ar fi cazul să treci pe antibiotice, ai mult prea multă răbdare, știu eu un sirop grozav pentru a-l adormi. Homeopatia e bună pentru cei bolnavi la cap, nu-i nimic înăuntru ei, trebuie doar s-o crezi...”

UN LANȚ AL ÎNCREDERII

Medicina și tratamentele copiilor dumneavoastră nu se bazează pe credință, ci pe un întreg lanț al încrederii. Încrederea medicului în mijloacele terapeutice pe care le utilizează, încrederea dumneavoastră în el, în competența și în sfaturile sale, încrederea medicului și a dumneavoastră personal în capacitatea de a reacționa și de a se vindeca pe care o are copilul. Acest lanț al încrederii nu rezistă decât dacă fiecare verigă este solidă.

Mai întâi, **competența medicului**, care nu poate considera homeopatia ca pe o terapie exclusivă. Un medic homeopat nu este unul ce nu prescrie decât medicamente homeopatice, ci un practician care știe, pentru fiecare patologie în parte, locul optim al oricăreia dintre diferitele metode terapeutice.

Asocierea lor nu este doar posibilă, însă și foarte benefică uneori.

Apoi, **încrederea părinților în medic**: aceasta nu se poate întemeia decât pe o ascultare reciprocă și pe prescripții cu indicații foarte precise.

După aceea, **încrederea în medicamente**, care, în general, reprezintă veriga cea mai slabă a lanțului. Pentru a

o întări, trebuie să acceptăm câteva reguli simple:

- granulele nu sunt bomboane;
- ele sunt medicamente și trebuie respectate ca orice alt medicament;
- să se urmeze întocmai posologia indicată de medic;
- să li se ofere aceeași atenție ca tuturor medicamentelor;
- să se înțeleagă că medicamentele prescrise unui copil nu i se potrivesc neapărat și fratelui sau surorii lui.

În sfârșit, încrederea în posibilitățile de a reacționa ale copilului: să avem răbdare, să înțelegem că o febră care durează ceva mai mult decât am prevăzut nu e o catastrofă și că dispariția unui simptom nu înseamnă vindecarea.

PREZENTAREA ACESTUI GHID

Pentru a vă ajuta și a vă ghida în rolul de părinți care colaborează cu medicul, am ales să vă prezint homeopatia sub două aspecte: am întocmit clasamentul în funcție de medicament și în funcție de boală.

Medicamentul: veți găsi o scurtă descriere a principalelor medicamente folosite în tratamentul copiilor. La fiecare, pe lângă origine, sunt indicate simptomele caracteristice la copii și

situațiile în care este utilizat medicamentul în general.

Bolile sau motivele de consultație cele mai frecvente: de fiecare dată am ales să vă ajut să participați mai eficace, împreună cu medicul, la tratarea copilului dumneavoastră. Veți găsi:

- sfaturi pentru a înțelege maladia și a-i observa mai bine simptomele;
- sfaturi de tratament, până când reușiți să ajungeți la medic.

Aceste sfaturi sunt în mod deliberat simple, foarte la obiect, dar totodată cât mai precise cu putință în ce privește posologia. În fiecare articol am încercat să vă împărtășesc experiența mea. Din aceasta, am reținut că rezultatele cele mai bune sunt obținute folosind puține medicamente și pe cele mai evident indicate în cazul respectiv.

Pe lângă medic de familie și tată de familie, sunt totodată gurmand și bucătar, când am timp. Mâncarea bună de acasă înseamnă puține ingrediente, rețete ușoare, verificate, plus multă iubire și atenție față de cei pentru care gătești. Așa îmi doresc să primiți și acest îndrumar: ca pe o carte cu sfaturi simple, limpezi, cu limite de aplicare clar definite, pentru a vă ajuta să vă înțelegeți și îngrijiți mai bine copiii.

Dr. Jacques Boulet

N.B.: simbolul ▲ va însoți descrierea bolii sau circumstanțele în care consultația și urmărirea cazului de către medic sunt indispensabile.

HOMEOPATIA PE SCURT

A FOST ODATĂ HOMEOPATIA...

Christian Samuel HAHNEMANN – născut în Saxa (Germania de azi), în 1755 – este considerat nu doar fondatorul homeopatiei, ci și unul dintre adevărații părinți ai „farmacologiei științifice contemporane“, adică studiul experimental al medicamentelor.

Doctor în medicină din 1779, el tratează la început bolnavii cu remediile existente la vremea sa. Dar, foarte curând, devine conștient de lipsa de eficacitate și, mai ales, de toxicitatea lor. Cum această neputință față de bolnavi i se părea insuportabilă, își încetează pentru un timp activitatea de medic, pentru a se consacra elaborării unor noi medicamente, plecând de la noi baze farmacologice. Astfel ajunge să experimenteze atât similitudinea, cât și diluțiile înalte infimitezimale (vezi caseta).

SIMILITUDINE ȘI DILUȚII INFINITEZIMALE

Orice substanță capabilă, în doze ponderale, să provoace simptome la un subiect sănătos poate, în doze mici sau infimitezimale, să ducă la dispariția aceluiași simptome atunci când acestea sunt prezente la un bolnav.

Încurajat de numeroasele experimente pe subiecți voluntari sănătoși, apoi pe bolnavi, își publică rezultatele cercetărilor din 1796 până la moartea sa, care a survenit la Paris, în 1843. Este, astfel, cel dintâi care standardizează producerea medicamentului homeopatic și domeniile de prescripție ale acestuia.

Medicamentele homeopatice sunt primele care au fost perfecționate din punct de vedere științific, adică în urma unei experimentări. Această experimentare este, în același timp, farmacologică (studierea unei substanțe pe subiecți sănătoși) și clinică (studierea aceleiași substanțe pe subiecți bolnavi). Într-adevăr, pe vremea lui Hahnemann, medicamentele nu erau cunoscute și utilizate decât după reputația lor.

🕒 Homeopia astăzi

- 🕒 Homeopia este prezentă în mai bine de 80 de țări.
- 🕒 În 2002, aproape 36% dintre francezi au recurs la medicamente homeopatice. 31% sunt favorabili homeopatiei și recurg la sfatul medicului personal sau al farmacistului pentru a se trata în acest mod. (Sursa: IPSOS – aprilie 2002.)
- 🕒 Numărul pacienților care se tratează prin homeopatie s-a dublat pe parcursul ultimilor 15 ani.
- 🕒 În Franța, peste 30 000 de medici generaliști liberali prescriu medicamente homeopatice, adică aproximativ un medic liberal din trei.

MEDICAMENTUL HOMEOPATIC

Hahnemann prepara singur medicamentele pe care le administra pacienților săi. Și succesorii lui au făcut la fel, timp de câteva decenii. Cum utilizatorii de medicamente homeopatice deveneau din ce în ce mai numeroși, erau necesare tot mai multe medicamente. Pentru a face față acestei cereri și pentru a fi siguri că au medicamente fabricate cu maximum de rigoare, la începutul secolului XX medicii prescriptori au inițiat ei înșiși crearea de laboratoare homeopatice.

Astăzi, distribuția medicamentelor homeopatice este asigurată de către farmaciști, iar prepararea lor revine laboratoarelor, care îmbină respectarea tradiției hahnemanniene cu inovațiile tehnologice.

În acest scop, o echipă interdisciplinară – formată din farmaciști, medici veterinari, chimiști, botaniști și tehnicieni – asigură, în cadrul laboratoarelor, urmărirea și controlul permanente ale tuturor etapelor de fabricare a medicamentelor.

☉ **Materiile prime: sușe**

Homeopatia folosește mai mult de 3 000 de substanțe (sușe) diferite, provenind din sfera vegetală, animală, minerală sau chimică.

- ☉ Aprovizionarea cu plante este ritmată de succesiunea naturală a anotimpurilor.
- ☉ Fiecare plantă este înregistrată sub denumirea ei internațională (în latină),

după ce a trecut toate testele științifice de recunoaștere.

- ☉ Plantele, în imensa lor majoritate, sunt utilizate proaspete, după ce au fost culese în stare sălbatică din mediul lor natural; condițiile de recoltare respectă echilibrul natural al florei și faunei.
- ☉ Toate prelevările de la animale sunt efectuate de către veterinari. Laboratoarele se aprovizionează de la societăți specializate, care garantează calitatea și originea sușelor. După control, fiecare sușă animală este liofilizată.

FABRICAREA MEDICAMENTELOR URMEAZĂ O SCHEMĂ FOARTE RIGUROASĂ

- ☉ Sușe
- ☉ Impregnare
- ☉ Diluții
- ☉ Condiționare

☉ **Pregătirea pentru diluție**

Dacă este solubilă în apă sau în alcool, sușa este pusă la macerat (mai multe zile dacă e vorba de o sușă de origine vegetală) într-un amestec apă/alcool; proporțiile fiecăruia dintre compușii preparatului sunt perfect definite de farmacopeea franceză și de cea europeană. Acest macerat este apoi filtrat: astfel se obține o tinctură-mamă (TM).

Dacă nu este solubilă (cazul anumitor sușe minerale, chimice sau animale), sușa este măcinată în lactoză. Produsul obținut se numește triturație; după mai multe diluări succesive (făcute tot în condiții bine definite), el devine solubil într-un amestec de apă și alcool.

Homeopatia, ca și medicina alopată, are la bază studiul minuțios și obiectiv al simptomelor și tratarea eficientă a cauzelor acestora. Ambiția ei este însă mai mare: aceea de a asigura un tratament lipsit de efecte secundare, de toxicitate chimică, de contraindicații.

Dr. Jacques Boulet ia în serios atât marile probleme, cât și micile dezechilibre ale sănătății copiilor, oferind metodele optime necesare tratării fiecărei patologii.

Afecțiunile curente ale copiilor pot fi vindecate astfel printr-o terapie specială, care pune accentul nu doar pe sănătatea acestora, pe care o îngrijește cu ajutorul medicamentelor homeopatice, ci și pe descoperirea unui tratament individualizat, adaptat sensibilității micilor pacienți.

„Dr. Jacques Boulet ne oferă metode eficiente de tratament și ne recomandă medicamente pentru patologiile cele mai frecvente.“

< WWW.GOODREADS.COM >

„Homeopatia este o terapie eficientă, netoxică, economică, bazată pe o analiză completă a bolilor și pe descoperirea unor posibilități naturale de vindecare a acestora.“

< WWW.AMAZON.FR >

să fii sănătos

CURTEA VECH E

www.curteaveche.ro

ISBN 978-606-588-960-6

